

שפתח קדושים בקדושת ערב השפט: אשריכם העם הקדוש שאתם מברכים ומקדשים למטה כdry שיתברכו וימתדרו למעלה כמה מחנות עליונים קדושים. אשריהם בעולם הזה, ואשריהם בעולם הבא. ולא מברכים ישראל את הברכה זו, עד שמתעטרים בעטרות של נשות קדשות, כפי שאמרנו. אשרי העם שזכה להם בעולם הזה, לזכותם לעולם הבא.

בלייה זה שמוש של החכמים באלו הנשות הקדשות שמתעטרות בהם, ואך על גב שחרי פארנו והפל אחד. ובכל מקום שתמצא לחכמים בדבר הזה הצד זה, ולפעמים הצד זה הפל הוא אחד, ורבירם הלו הריבר בקר באננו. אבל בפעם זו שפטם מתעטרים בנשות, ורוחות חדשות יתרות קדשות, אז הוא המן של השמייש שליהם, כדי שייהי שפע לאוטו שימושו (משם) בשפע של קדשה במיניהם עליונה, ויצאו בנים קדושים ברואו.

סוד זה נתן לחכמים. בשעה שחלק הלילה, בלילה הזה הקדוש ברוך הוא רוצח להננס לאן שלמעלה. וסוד זה, ביום החל הקדוש ברוך הוא נכנס לנין עדן שלמטה להשתעשע עם הצדיקים ששורים שם, ובשבט, באוטוليل שבת, הקדוש ברוך הוא נכנס לאן שלמעלה, בסוד המקור לעליון.

משום שבימי החול כל נשות הצדיקים כלן سورות בגין שברארץ, וכשהתקדש היום באrab השפט, כל אותן מחנות של מלכים קדושים שמננים בתוך הגן שלמטה, כלם מעלים את אותן נשות ששורות בתוך הגן

בכלחו רקיון, דמתקדשי בקדושה דמעלי שבתא. זפאי אתון עמא קדישא, DATA מברכי ומקדשי למתה, בגין דיתברכו ויתקדשו לעילא, כמה משרין (ד"ק ק"ז ע"א) עלאין קדישין, זפאי אינון בהאי עלמא, זפאי אינון בעלמא DATA, ולא מברכי ישראל ברקה דא, עד דמתעטרן בעתרין דנסמחיון קדישין פרק אמרן. זפאה עמא DATA לוז בעלמא DATA, למזci לוז לעלמא DATA.

בהאי ליליא שמושא דחכמים, באין נשמתין קדישין דמתעטרן בהו, ואף על גב דהא אוקימנא וככלא חד. ובכל אחר דתשבח לחכמים בהאי מלא, בסטרא דא, ולזמןין בסטרא דא, אבל בזמנא דא, דמתעטרן הא אוקימנא, אבל בזמנא דא, דנטעטרן בלהו בנשماتין ורוחין חנתין יתירין קדישין, כדין אהי זמנא דשמושא דלהון, בגין דליהו נגידו לההוא שמושא, בנגידו דקדושה, בניגיא עלאה, ויפקוון בניגיא קדישין פרק א חזי.

זו DATA לחכמים אתיהיבת. בשעתה דאתפליג ליליא, בלילה DATA קדשא בריך הוא בעי לאעלא בגיןתא דלעילא. ורزا DATA, ביום דחול קדשא בריך הוא עאל בגיןתא עדן למתה, לאשתעשע עם צדיקיא DATA טמן, ובשבט, בההוא ליליא DATA קדשא בריך הוא עאל בגיןתא דלעילא, ברזא דמקרא עלאה.

בגון דבומי דחול, כל נשמתין DATA בגין דצדיקיא כלחו, בגין די בארעא שריין. ובד אתקדש יומא במעלי שבתא, כל אינון משרין דמלאכין קדישין די ממן גו בגין דלמתה, כלחו סלקין להני נשמתין, DATA

שלמה, להכנס לאותו הרקיע שעווד על הגן, ומשם מזדמנות מרבבות קדושים שסוכבות את כסא הבוד של המלך, ומעלים אותם את כל אותן נשמות לגן שלמעלה.

בין שהרוחות הללו עלות, אז רוחות קדשות אחרות יורדות להעטר בהם העם הקדוש. אלו עלות ואלו יורדות.

אם אמר, הרי הגן שבארץ ביום השבת ישב ברייניות בלילה נשמות צדיקים - לא כן, אלא נשמות הולכות ונשומות אחרות, נשמות עלות ונשומות יורדות. נשמות הולכות מתוך הגן, ונשומות אחרות לתוכו הגן. כל אותן נשמות הצדיקים שמתלבנות ביום החול, וטרם שנכנסו לתוכו הגן, בשעה שלאו יוצאות - אלו נכונות והגן לא נשאר ריק, בסוד

לחם הפנים ביום הלאה. ואם אמר, בשוחזרים ביום החול, ומה (כמה) נמשכים המקום לארכו ולרחבו ולרים בגן, ולא נודע? כמו סוד הארץ האבי, שהיתה נשכת לכל הארץים ולא נודע. כמו הארץ, שבלה מה שגדל, עוזר גמל לכל צד ולא נבר. ויש מה נשמות, שפין שעולות, שב לא יורדות.

נשמות עלות ונשומות יורדות להעטר בהן העם הקדוש. ובערב שבת הוא בגלגול הנשמות, אלו הולכות ואלו אחרות, אלו עלות ואלו יורדות. מראה מה מרבבות קדושים שמשוטטות לבאן ולבאן. בין بشמחה, בין ברצון באלו הנשימות לעטר את העם הקדוש, לעטר לכמה צדיקים, גן העדן שלמה, עד שעשה שהברוז עוזר וקורא: מקדש חדש. או ממצאת מניחה ושוכן הכל. וכל רשות הגיהנום

גו גנטא דלטפא, לעאלא לגבי ההוא רקייע דקיימא על גנטא, ומתרמן איזדמן רתיכין קדישין, דסחראן ברסי יקרא דמלפא, וסלקין לוון לכל אינון נשמתין, בגנטא דלעילא.

בין דאלין רוחין סלקין, פדין רוחין אחרני קדישין, נחטין, לאעתרא בהו עמא קדישא. אלין סלקין, ואלין נחטין.

ואי תימא, הא גנטא דבראעא, ביומא דשבתא יתבא בריקניא בלבד נשמתין דעתיקיא. לאו וכי. אלא נשמתין איזין, ונשמתין אתיין. נשמתין סלקין, ונשמתין נחטין. נשמתין איזין מגו גנטא, ונשמתין אתיין לנו גנטא. כל אינון נשמתין דעתיקיא, דמלבן ביום דחול, ועוד לא עaldo לגו גנטא, בשעתא דאלין נפקין, אלין עצאלין וגנטא לא אשטא ברייניא. ברزا דלחם הפנים ביום הלךחו.

ואי תימא, פד אהדרו ביום דחול. במא (נא) גמה) אטמשבן דוכתי לארכא ופוטיא ורומה, בגנטא, ולא ATIUD. בגונא דרزا דארץ הצבי, הדוה אטmesh לך כל סטרין ולא ATIUD. בגונא דעתבי, לך מה דארבי, משכיביה אטרבי לך סטר, ולא ATIUD. ואית גמה נשמתין, דכין דסלקין,תו לא נחטין.

נשמתין סלקין, ונשמתין נחטין, לאעתרא בהו עמא קדישא. ובמעלי שבתא, גלגולא דנשמתין איה, אלין איזין, ואלין ATIIN, אלין סלקין ואלין נחטין. מאן חמיה כמה רתיכין קדישין, די משטטי לךן ולבאן. בלהו בחודה, בלהו ברועי, באליין נשמתין לאעטרא לעמא קדישא, לאעטרא לבמה צדיקיא, גנטא דעתן לתפא, עד שעטה דברוזא קאים, וקاري מקודש מקודש. פדין נייחא שכיה, ישכינו לכלא. ותהייבי גיהנם